

El Museu de Granollers continuarà...

Una samarreta afelpada que privà d'un encostipat al rei Felip II

—La pedra toguera que feia servir el condestable de Portugal per a encendre els caliquenyos.

—Un dels famosos ous d'en Bartra.

—Una armadura de llauna del cosí del nebot del rei d'Itàlia durant la dominació visigoda.

—Un orinal cilíndric, de plata daurada, que pertanesqué a la reina Isabel la Catalònica.

—L'auto d'En Paco Camps.

—Un carro d'escombraries de l'època actual.

—La pilota amb que el Júpiter va marcar 7 gols al Granollers.

—Una reproducció de la pedra de l'encant durant l'època de la Dictadura.

—Un dels pocs exemplars de «Terra Vallesana».

—Un cabell de 5 centímetres d'En Paco de la Fonda.

—La cabellera d'un calb a qui no se li sap el nom.

—El porc que es va decomisar al senyor Rosàs.

—La puntera d'una sabata del Gran Capità.

—La placa que donava el nom al carrer de Francesc Torras Villà.

—La primera dimissió que va presentar el senyor Alcalde.

—Una estampeta de la primera comunió del senyor Modest Gual.

—El mocador blanc d'En Pepet Garrell.

—L'anell de prometatge del General Prim.

—Una pesseta de l'època actual.

—Una àmfora del temps de les àmfores.

—Una pintura del que fou En Mateu, emblanquinador.

—Una pedra de l'època del ferro colat.

—Qualsevol de les pel·lícules que fan al Majestic.

—El mandró que utilitzava el primer poblador de Granollers.

—El trabuc del Xic de les Barraquetes.

—Un traje de «luces» d'En Cagancho.

—La pedra filosofal.

—Un envelat del Vallès oriental (legítim)

—5 rovellons d'un bosc de Llinàs.

—El «metro» d'En «Sesinafusta».

—Una corbata vermella d'un liberal de l'any vuit.

—Una romana del temps dels romans.

—Un vestit del senyor del Castell de La Roca.

—L'àlbum de firmes contra l'emprèstit.

—Un «xuxo» de sereno.

—Mitja capsa d'ungüent preparat per En Tamborella, de Ripollet.

—L'ungla d'un dit del nas d'un veí de La Garriga.

—Un tap de gasosa.

—Un filet de vedella molt tendre.

—Un plat de terra d'escudelles.

—I una roda de carro, últim vestigi de la Revolució Francesa.

No cal dir que serà interessantíssim visitar-lo, i que esperem amb ànsia la seva inauguració.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150

Capital: 150.000,000 de pessetes

Representan a Granollers : FRANCESC PORTA : Prim, 31

6 - L'Esquellot

DEL TEMPS

Castanyes!!

No vinc en to agressiu. Amb el mot «castanyes» podria semblar que vingui per a donar-ne, però és ben al contrari; sempre he rebut. No par-lo de la castanya agressiva, sino de la alimentícia. I, disposat a donar a conèixer aquesta petita indústria de temporada de Tots Sants i de nassos vermells amb degoters, als llegidors de L'ESQUELLOT, he fet una entrevista a la castanyera que te la seva barraca al costat d'aquell senyor violetero, que tot l'any construeix xurros i bunyols. Feta la presentació de rigor, la entrevistada ha contestat les meves preguntes:

—....?

—No, senyor; el moniato no creix en els arbres perquè fóra un perill per als ciutadans; es més interessant, però, la indústria de la castanya.

—....?

—El primer que es necessita per a aquest negoci és una torradora. Nosaltres en diem torradora; ara, que vostès que saben escriure i llegir (jo vaig tornar-me tot vermell) no sé el que en diuen. «Bueno», doncs, un cop té aquesta torradora, que és això que veu aquí, s'ha de procurar fer-hi foc a sota—si no no es torrarien—i que faci molt fum. Si senyor, com més fum es pugui fer, millor. Fixi's amb el meu competidor de més avall: fent força fum, crida l'atenció de la gent i la venda és més grossa.

—....?

—No, senyor, aquell trasto de les barraques de cartró és massa antiquat i massa perillós; sempre teniem por que el vent s'ens l'endugués. Tenim aquesta barraca que no hi ha ni menjador ni cuina elèctrica, però fa goig; a la gent els agrada més i la presentació és el tot. Volia posar-hi aparadors; però el nostre veí no ens donà permís. Tant goig que hauria fet! Els moniatos i les castanyes amb els seus preus i tamanyos!

—....?

—Mal m'està el dir-ho, però sé torrar-les bastant bé. Els meus competidors no en saben. No se'n fii gaire d'aquests domingueros. Veu? La Candieta per terme mig ven una dotzena de castanyes a la setmana.

—Si; n'hi ha que tenen cucs a dins; però aquestes les separem de les bones i les donem als pagesos que el diumenge van al cine. Com que allà dins no es veu, són les que fem de propina, sap?

—....?

—El negoci està molt per terra; no obstant i això, sóc la que venc més. El moniato tampoc es ven gaire i això que jo els tinc de Mallorca, que són de primera qualitat. Molta gent està escamada, perquè van fer córrer que a dintre hi havia fulles clandestines; però això és mentida, sap?

Vaig donar-li les gràcies i, perquè no digués, vaig comprar-li cinc cèntims de castanyes i m'en donà dues... Més tard he sapigut que en donen sis. De les dues, una era difícil de pelar i l'altra era d'aquelles per als pagesos que el diumenge van al cine.

PASSARELL

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.ª F. SALA I TORRAS

Agència Administrativa Assumptes d'Hisenda
F. SALA I TORRAS Carrer Sant Roc, 10, 1.ª